

רייס, מודע היטב לעיסקי הסמים המת-נהלים סביב הנותו. אולם לדעתו, מר-בית האדולאנים המוצאים את דרכם אל השוק השחור מגיעים בסופו של דבר לידי נרקומנים אחרים, ולא לידי צרכי גים מתחילים. „אני חושב שיש מיספר רב של נרקומנים, שמעדיפים לרכוש את הסמים במחיר גבוה יותר אצל הסוחרים,

אפילו העלה לי את הכמות ל-80 כדור-רים ליום. אני לוקח 30 עד 40 ואת השאר מוכר ברווח. אני שונא לעשות את זה, אבל אין לי ברירה. עבודה אף אחד לא רוצה לתת לי, ואין לי דרך אחרת להתקיים.” גם נרקומנים אחרים טענו כי היו מעדיפים שלא למכור אדולאנים, מעשה

בית המירקחת מספק תחליפי סמים

לנרקומנים לפי הוראת משרד הבריאות

ואלה מוכרים אותם לסוחרים המצחינים

מאשר לקנות אותם אצלי במחיר הריא-לי. הסביר רייס. „ויש להם סיבות משלהם לנהוג כך.”

המעגל המתרחב

של המתמכרים

”אני הייב להגיש מידי חודש ל-מישרד הבריאות ולמיטרה רשימת מות מלאות של כל הנרקומנים שקנו תחליפי סמים, כולל הכמויות המדויקות שקיבלו ושמות של הרופאים שנתנו את המיטרה. הנרקומנים יודעים היטב, ש-אם הם באים אלי הם חושפים את עצמי-מם ושמן נכנס לרשימת הנרקומנים הר-מוכרים למיטרה. לדעתי ישנם רבים

אסור על פי החוק, הכרוך בעונשי מא-סר. אולם בנוסף לבעיה הקיומית, הם חשפו גורם נוסף. „אם להגיד את האמת, אני מפתחת מהסוחרים, סיפרה נרקומ-נית הניראית כשלו מהלך על שניים, שבתווי פניה אפשר להבחין עדיין ב-שרידים של יופי, „הסוחרים עומדים ב-פתח של התנות. הם מאיימים עלי שאם לא אתן להם חצי מהאדולאנים שלי, הם יחסלו אותי. כבר באו אלי פעם בלילה הביתה ועשו לי את המוות. אז מה אני יכולה לעשות? אני מוציאה מירשמים יותר גדולים ומוכרת חלק. הבלשים של המיטרה יודעים על זה והם איימו עלי שיכניסו אותי לבית הסוהר, אם לא אמ-סור עדות נגד הסוחרים. אבל אני מעדי-פה למות ולא להעיד נגדם.”

בעל בית המירקחת, הרוקח הווארד

עיסקת סמים ברחוב בין נרקומנים לסוחרים הסמים האורבים להם, שצולמה בחשאי, ליד בית המירקחת. בתמונה משמאל: נרקומן מתמוטט באחד הרחובות הסמוכים לתחנת החלוקה.

עזרה לכושל

מגיש האוורד רייס, בעל בית המירקחת, המחזיק בחגורה שחורה בג'ודו. רייס מוכן לפתוח מרכז שיקום לנרקומנים. לדבריו עומדים לרשותו צוות עובדים ותרומות, אך מישרד הבריאות מכשיל אותו. חלוקת תחליפי סמים לנרקומנים במחוז. „אני מאוד מודאג מהמצב הקיים, אמר טורנאו. „הלוואי שהיינו יכולים למנוע את התפשטות נגע הסמים ולהציל את ה-צעירים הנופלים קורבן לכך, אבל למעשה זה לא נושא שיש לנו כלים לטפל בו. המיטרה מקבלת רשימות מפורטות על התחליפים שאנחנו מספקים, רק היא יכולה להילחם למעשה נגד התופעה, ולמנוע הע-ברה של כדורי אדולאן לידי סוחרים סמים.

(המשך בעמוד 56)

המעדיפים להסתיר את עובדת היותם נרקומנים, כדי שלא לבייש את בני מיטפתותיהם ולא לפגוע במעמדם. הם מפחדים גם שיפטרו אותם ממקומות הר-עבודה שלהם, אם יתברר שהם מוכרים לסמים.

„בבית המירקחת שלי אני מטפל בכ-600 נרקומנים מתוך 1400 נרקומנים רשו-רים בכל הארץ. אולם לפי הכמויות ש-אני מוכר, אני מעריך שהן מספיקות לעשרת אלפים צרכנים. אני יודע שה-כמויות האלה מגיעות לשוק השחור וש-רובן נמכרות לנרקומנים המסתירים ב-דרך זו את זהותם. סוחרים הסמים לא דורשים מהם פרטים אישיים ולא מדו-רים עליהם למיטרה.”

על הגחה זו ישנם חולקים רבים. הר-דעה הרווחת יותר, שבה מחזיקים גם אנשים מחלק הסמים של המיטרה, היא שמרבית צרכני השוק השחור הם בני-נוער וצעירים, העושים את צעדיהם הר-ראשונים או שנמצאים כבר באמצע הר-דרך לקראת השלב הסופי — ההתמכרות המוחלטת. בעזרתם האדיבה של סוחר-הסמים הם משיגים את הכדורים המסו-ר כנים, ואם אינם מפסיקים בעוד מועד הם הופכים במוקדם או במאוחר לנר-קומנים. ואז הם יכולים לרכוש את הסמים במחיר זול יותר, על-פי מירשם של רו-פא, ישירות מבית המירקחת, ולמכור חלק לסוחרים כדי שיצרכו צעירים נוספים ל-מעגל המתמכרים ההולך וגדל.

לחץ על

הרופאים

ב-מציאות אכזרית זו מכיר גם הר-רוקח המחוזי לתל-אביב, אברהם טור-נאו, האחראי מטעם מישרד הבריאות על

